

«Οι Έλληνες δε γνωρίζουμε από ιστορία»

Τεσσάρων ετών είχε ήδη διαβάσει την Ιλιάδα του Ομήρου. Ο συγγραφέας του ιστορικού μυθιστορήματος «Πέρσες» Κωνσταντίνος Γουσιδής μιλά στις Διαδρομές για ιστορία, στερεότυπα, στρεβλώσεις και αλήθειες που γλιστράνε και χάνονται στις χαραμάδες της ιστορίας όσο περνούν τα χρόνια.

συνέντευξη στην Παυλίνα Εξαδακτύλου, pavlinaex@gmail.com

«Πάντα με ενδιέφερε το θέμα των Περσικών Πολέμων. Είμαι ιστορικός, πάντα σχολιάζω με την ιστορία. Από μικρό παιδί διάβαζα για τους Περσικούς Πολέμους και κάποια στιγμή αποφάσισα να γράψω γι' αυτό. Είναι μια ιστορική περίοδος ύψιστης σημασίας για όλο τον κόσμο και είναι κοινώς αποδεκτό πως αλλιώς θα είχε εξελιχθεί η ανθρώπινη ιστορία αν τελικά είχαν καταφέρει οι Πέρσες να νικήσουν τους Έλληνες. Είναι χαρακτηριστικό ότι ένας Άγγλος ιστορικός έχει πει ότι η μάχη του Μαραθώνα έχει για την Αγγλία μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι η μάχη του Χάστινγκς με την οποία ολοκληρώθηκε η νορμανδική κατάκτηση της Αγγλίας. Οι Περσικοί Πόλεμοι είναι ένα σημείο-κλειδί για τη μετέπειτα ιστορία της Δύσης και μπορεί να λειτουργήσει ως αρχέτυπο για τη σύγκρουση Ανατολής και Δύσης. Αυτή η σύγκρουση Δύσης - Ανατολής μάλιστα είναι τώρα περισσότερο επίκαιρη από ποτέ».

«Η έρευνα που χρειάστηκε να κάνω ολοκληρώθηκε σε έναν μήνα, αφού εδώ και πολλά χρόνια ασχολούμαι με το θέμα αυτό. Το προηγούμενο βιβλίο μου αφορούσε στον Τρωικό πόλεμο. Δεν είναι τυχαίο αυτό αφού η μελέτη της Ιλι-

άδας ήταν ανέκαθεν αυτό που με ενδιέφερε περισσότερο. Να φανταστείτε πως τεσσάρων ετών την είχα ήδη διαβάσει».

«Δεν χρειάζεται να είναι ειδήμων κάποιος για να διαβάσει το βιβλίο μου ή ένα οποιοδήποτε ιστορικό μυθιστόρημα. Μπορείς να το διαβάσεις ακόμη κι αν δε γνωρίζεις σχεδόν τίποτα για τη μάχη του Μαραθώνα και τους Περσικούς Πολέμους. Προσωπικά εντάσσω το ιστορικό μυθιστόρημα στο πλαίσιο μιας μόδας που έχει εξαπλωθεί τα τελευταία χρόνια και η οποία είναι το φανταστικό μυθιστόρημα. Είναι κι αυτός ένας τρόπος να ξεφύγεις από την καθημερινότητα. Ειδικά σε ένα ιστορικό βιβλίο το οποίο αναφέρεται στο μακρινό παρελθόν δημιουργείται ένας φανταστικός χώρος που, όταν μάλιστα έχει σχέση με την αρχαία Ελλάδα, εξιδανικεύονται όλα».

«Οι Έλληνες δεν ξέρουμε ιστορία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι γνωρίζουμε λιγότερα σε σχέση με άλλους λαούς. Ελάχιστα γνωρίζουν ιστορία, οι περισσότεροι γνωρίζουν στερεότυπα ιστορίας. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου οι Πέρσες φέρθηκαν εξαιρετικά ανώτερα. Εμείς τους βλέπουμε ως κατακτητές. Και ο Αλέξανδρος όμως κατακτητής ήταν. Ο κάθε λαός βλέπει και ερμηνεύει τα γεγονότα με το δικό του τρόπο και ορισμένα πράγματα που θέλει να τα ξεχάσει, τα ξεχνάει».

«Μια κατά τη γνώμη μου συχνή στρέβλωση είναι το γεγονός ότι θεωρούμε το Βυζάντιο ως ελληνικό. Το Βυζάντιο δεν ήταν ελληνικό, ήταν και ελληνικό αλλά ήταν βασικά ένα πολυεθνικό κράτος με κοινό παρονομαστή την ορθόδοξη θρησκεία. Οι περισσότεροι αυτοκράτορες δεν ήταν καν Έλληνες. Βλέπουμε αυτές τις ημέρες να γίνεται η δημοσκοπήση με τους 100 μεγαλύτερους Έλληνες και μέσα σε αυτούς να συμπεριλαμβάνεται και ο Κωνσταντίνος ο Μέγας. Μα, δεν ήταν καν Έλληνας. Δε μιλούσε καν ελληνικά και έβλεπε τον εαυτό του ως Ρωμαίο».

Σπούδασε Γερμανική Φιλολογία, Αρχαία Ιστορία και Μεσαιωνική και Νεότερη Ιστορία στο Πανεπιστήμιο «Ιωάννης Γουτεμβέργιος» στο Μάιντις της Γερμανίας. Το 2005 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «ΚΑΚΤΟΣ»

το πρώτο του ιστορικό μυθιστόρημα «Δαναοί», ενώ το 2006 μετέφρασε για τον ίδιο εκδοτικό οίκο το ιστορικό βιβλίο «Ο Μολώχ – μια κριτική ιστορία των ΗΠΑ» του Κάρλαιντς Ντέσενερ.

Το βιβλίο του «Πέρσες» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «ΠΑΤΑΚΗ».